

DECAS ¹⁷³¹ ²⁶
DESIDERIO-
RVM IVRI-
DICORVM

QVAM
PRAESIDE

IO. FRIDERICO WERNHERO, D.

PANDECT. PROF. PVBL. CVR. PROVINC. ET SCABINAT.
NEC NON FACVLT. IVRID. ASSESS.
SVBST.

IN AVDITORIO ICTORVM

NON. DECEMBR. MDCCLXXXI.

PVBLICE VENTILANDAM PROPONET

DOMINICVS GOTTLOB FETTER

GORLIT. LVSAT. SVPER.

VITEMBERGAE

LITERIS IOANNIS CHRISTIANI GERDESIL

DECAS
DESIDERIO
RVM IVALI
DICORVM
FRANZISKA
IO. FRIDERICUS WERNHARDT, D.
IN AVDITORIO ICORVM
DOMINUS GOTTORP
VITAE

DESID. I.

Severius puniendi iudices, qui in causis civilibus aut criminalibus fiducia Magistratus procedere audent. Cum enim remedia, quæ in legibus habentur, v. g. actio de Syndicatu, injuriarum, l. 32. ff. d. injur. &c. non sufficere videantur ad hoc malum extirpandum, merito desideratur poena multo gravior.

Rat. 1. Dantur plurimi casus, ubi jure iniquissime ad alios opprimendos iudex abuti potest, ita, ut difficillime occurrere possit.

2. Accedit præsumptio, quæ pro iudice militat, & duriores reddit causam eorum, contra quos iudex animose agit.
3. Nec raro abusus num. 1. dictus committi solet, cum boves interdum, i. e. parum se continentes, evadant justitiæ administratores, monente CARPZ. L. II. Resp. 64. Quo durius itaque innocentæ datur præsidium, eo gravius noxæ statui debebat supplicium.

Exempla sunt in iis, qui, nisi pareatur, gravissima quæque minitantur, & se cum Pilato eos venditant, qui ἐξουσίαν ἔχουσι σωρῶσαι, καὶ ἀπολύσαι. Joh. XIX. 11. Pertinent etiam huc, qui sua libidine decidunt, & postea, leuterationes interponi agre ferentes, easdem absque ratione rejiciunt, imo prædicunt, se leuterationes esse rejecturos, & Apostolos refutatorios ita daturos, ut non possit non subsequi rejectio; aut spe rejiciendæ appellationis, vel quia non sunt, alterum non habere, unde Apostolos redimat, fiducia

cia Magistratus procedunt. Nec immunes pronunciandi, qui gravissime in inquisitos, durante examine, invehuntur, atque ita improbos reddunt pertinaciores, & stupidiores timidioresve in gravissimum adducunt discrimen, Et, quæso, quis omnia enarret?

DESID. II.

Jubet quidem suo modo *Ord. Crim. art. ult.* in criminalibus sententias Collegiorum juridicorum expetere, sed optanda talis rerum facies, ubi inquisitus ab eodem iudice & examinari & judicari posset.

Ratio. A penna unius, ejusque interdum valde imperiti, parum attenti, affectibus excæcati, non pro defensione rei laborantis, sed ipsum quamprimum suspensum, aut omni tormentorum genere laceratum, videre cupientis, Actuarius vitam hominis suspendere, periculosum. Quandoque reus nec debite interrogatur, verba ipsius in alium sensum præter intentionem detorquentur, prælectio præcipitur, quæ ad defensionem faciunt, omittuntur. Sunt & multa alia ratione personarum &c. de quibus iudici extraneo constare non potest. Prætereo, quæ Desid. præced. adducta.

Exemplum. Quæsitus aliquis de stupro inculpatus: **Ob er bey NN. gewesen**, respondit, affirmando. Actuarius hæc de concubitu accipiens literis confessionem concubitus consignavit. Facta prælectione reus negat concubitum. Actuarius addit, reum, quamvis initio falsus fuerit concubitum, rursus tamen negasse facta prælectione. Parum aberat, quin reus condemnaretur, nisi fabula ita detecta fuisset. Reus coram alio iudicio ajebat, se non de concubitu fuisse interrogatum, sed: **Ob er bey ihr gewesen?** id se affirmasse, namque se fuisse quidem cum illa, verum presentibus aliis multis, & semel, nec solum cum sola, Actuarium vero, hæc de concubitu interpretatum, noluisse, detecto errore, mutare Registraturam. Pater, quid error &c. scriba valeat.

DESID. III.

DESID. III.

Absurdissimos & abominandos opificum mores, quando tirones, boëthos, Magistrosve creant, abrogari, optandum.

Rat. 1. tendunt plerumque ad risum movendum, ut novel-lus boëthus exponatur omnium ludibrio, sed Christianos *μωρολογία ἢ ἐντραπελία*, i. e. sales urbani, dedecent. *Ephes. V. 4.* Nam hos ibidem intelligi, & versio B. Lutheri, & oppositio *μωρολογίας* ac *ἐντραπετίας*, nec non analogia sacrarum literarum *Matth. XII. 36.* ubi πᾶν ῥῆμα ἀργὸν notatur, abunde docet. Neque putandum, talia sub titulo & prætextu gaudii, Christianis permitti, transire. Longissime distat gaudium Christianorum in DEO, & gaudium mundi, quod utrumque sæpe inepte & impie confunditur.

2. Præterea mores illi opificum cum injuriis aliis realibus sunt plerumque conjuncti, sed talia injuriosa raphismata, quorum nullus rationabilis invenitur exitus, sobrie ita philosophante Justiniano, *l. ult. C. d. emanc. liber.* recte damnantur.

3. Immo, quod horrendum, multa deprehenduntur in manifestam fidei Christianæ contumeliam introducta. Hæc ergo irrationabilis consuetudinis clarissima argumenta merito eliminanda.

Exempla vid. ap. AD. BEYER. *Zandwercks Gesell. Cap. III.* Neque literato eadem defuerunt olim orbi, quem enim fugit pennialismi turpis ratio, & depositionis ritus non admodum laudabiles fuisse, quis neget. Unde partim leges, partim desuetudo, illorum memoriam non injuria obliteravit. Venerandæ quidem antiquitatis vestigia in omnibus deprehenduntur, nam & olim Athenis novitius studiosus a Veteranis in balneum deducebatur, additis sat ridiculis ceremoniis. Sed, velim, meminerimus, multa quidem sapientia, attamen & multa valde stolidi, in nos a veteribus transfusa. Neque credendum est, nos

propterea natos, ut tantum antiqua admiremur, & ita nosmet ipsos stupiditatis tacite infimulemus.

DESID. IV.

Collegas in causis collegarum judicare minus rationi congruum videtur, idque prohiberi, optandum.

Ratio. Plerumque inter Collegas, aut æmulationi, aut nimie amicitia, raro inculpato animi judicio, locus est. Ergo aut odio quid datur, aut, quod frequentissimum est, peccatur in illud *Mich. VII. 3.* וְהָשַׁטּ בְּשֵׁלוֹם

DESID. V.

Ex aliis ad nostram religionem converfis non satis honeste prospici, merito dolendum & desiderandum.

Rat. 1. Plurimi, quos conscientia ratio ad amplectendam fidem Evangelicam permovit, dum & honoribus, & omnibus hujus vitæ donis sibi carendum, vident, tantam, eamque primam & gravissimam tentationem haud sustinentes, in ipso limine deterriti ad suos revertuntur, ideoque referendi ad illos, de quibus Salvator *Matth. XV. 21.* Plerumque enim efficiunt hæc, ut fiant *πρόσκαμψοι.*

2. Quamvis etiam hoc fiat convertendorum vitio, tamen & nos infirmiorum conscientia consulere debemus, quantum in nobis est. Et prævit suo exemplo Apostolus Paulus, qui ubivis Eleemosynas converfis ex Judæis procuravit. Sed cum imitari soleamus Judæos *Hagg. I. & Esai. LVI. 2.* mirum non est, fundamina religionis nostræ civilia labefactari. Sane experientia loquitur, nullam existere propemodum sectam, quæ minus curet suos profelytos. Qui ergo ad nos transit, eum, nisi bonis abunder, & efficacissime trahat DEVS, *Jo. VI. 44.* & talem esse oportet, quem mendicare &c. non pigeat.

DESID.

DESID. VI

Ne quoque scelerati, qui alibi delictis expulsionem meruerunt, vel causam tantum mendicandi quærunt, promissive admittantur, providendum. Optimum ergo factum, probe explorare prius singula, quo honesta & fraudulenta intentio separentur.

Rat. 1. Ipse Apostolus prohibet *χρηστας ταχως* imponere,
1. *Timoth. V. 22.*

2. Ex monito Salvatoris margaritæ porcis non projicienda.
Matth. VII. 6.

3. Non permittendum, ut ejusmodi furfuris homines sint: *ἵνα οὐράνιος συνευχαρίστηται.* *Jud. vers. 12.*

DESID. VII.

Hergewettam & Geradam in terris Sax. penitus abrogari, pariter optandum.

Rat. 1. Quibus litibus ansa per eandem datur, quomodo luxus alatur, & immodici sumptus in eandem in fraudem mariti, creditorum, filiorum &c. fieri soleant, non est, ut multis edisseratur.

2. Quanta inæqualitas inter utramque intercedat, quem latet?

DESID. VIII.

Alicubi extra Sax. peculiare sententiæ super sola questione, num admittenda sit appellatio, expeti solent. Quæ si admittenda videatur, pronunciari consuevit: *daß die geberhene proceßus appellatorii zu verstaten.* Sed illico rejici, aut admitti, magis consultum.

Ratio. Ita lites, ubi non erät opus, protrahuntur, & eadem fere facilitate in meritis pronunciari, adeoque non exiguum temporis sumptuumque compendium fieri poterat.

DESID.

DESID. IX.

In portione statutaria relinquenda omnino conjugis præmorientis excludi arbitrium, non vehementer probandum.

- Rat. 1. Poterant quandoque melius in officio conjuges contineri, si aliqualis libertas disponendi, portionemque illam ex causa auferendi, salva foret.
2. Sæpius fieri solet, ut ita deterior fiat ditior contra *l. 3. ff. d. donat. int. vir. & ux.*

DESID. X.

In doctrina de sectione cadaveris multa quoque jure suo desiderari posse videntur.

- Rat. 1. Juri div. incognita est hæc sententia, & tot homicidæ per tot secula absque inspectione puniti.
2. Contraria est juris civ. doctrina: in delictis voluntas spectatur, *l. 14. ff. ad L. Cornel. de Sicar.* quæ cum grano falis accepta neutiquam damnanda.
3. Imperitis sæpissime Medicis committi sectiones oportet, atque ita fieri solet, ut unius pravo judicio nocens absolvatur.
4. In multis casibus nec per sectionem veritatem explorari posse, ipsi Medici profitentur, TEICHMEYER. *Med. leg. Cap. XX. qu. 6.* Iniquissime ergo non raro absolvitur reus, ubi clare de occidendi voluntate & morte secuta constat. Conf. pluribus POLYC. LEYSER. *diff. d. frustran. cadav. inspect.*

P. 333

Wittenberg, Diss., 1731
X 237 1957

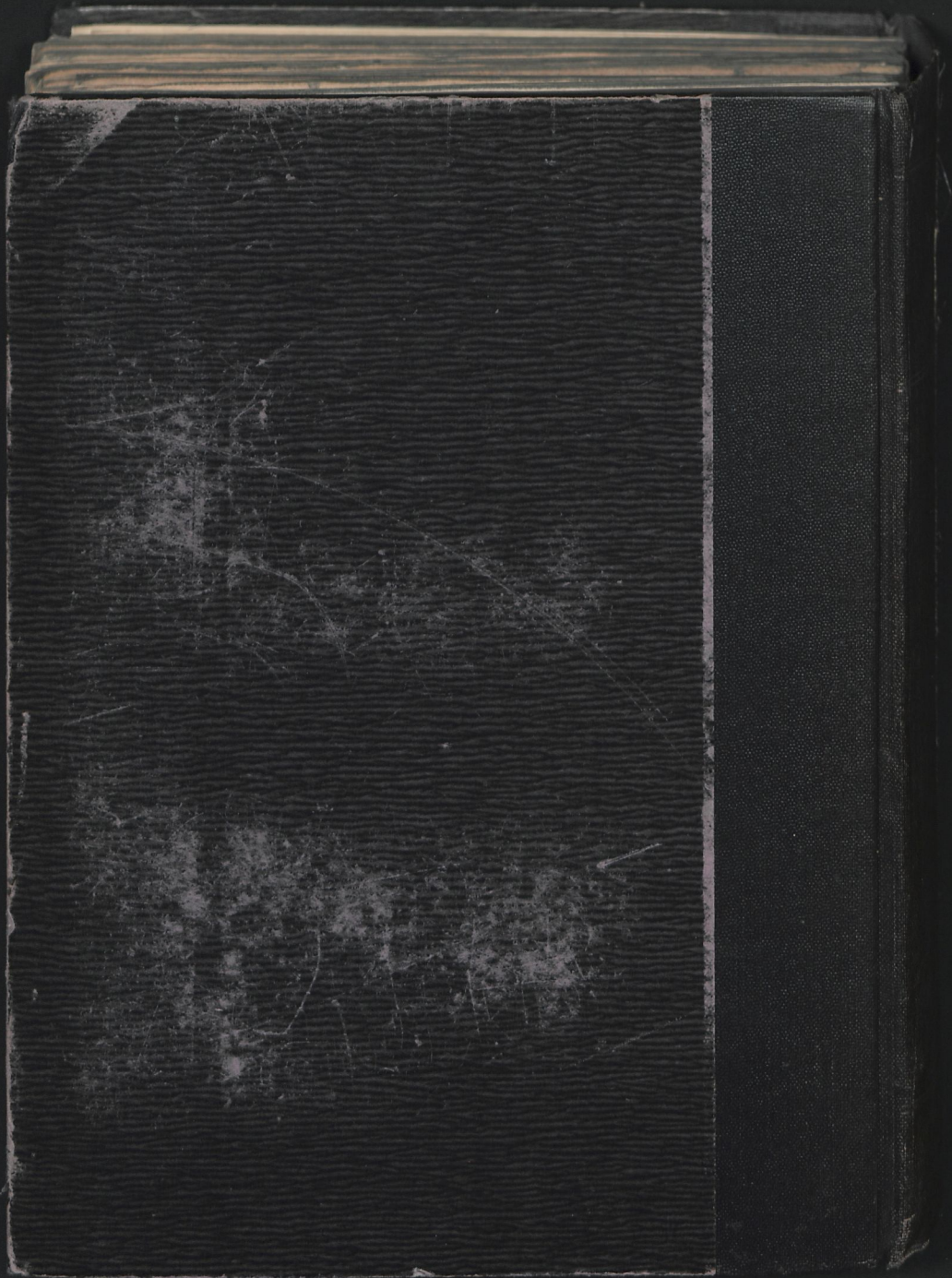
VD 18

ULB Halle
007 506 007

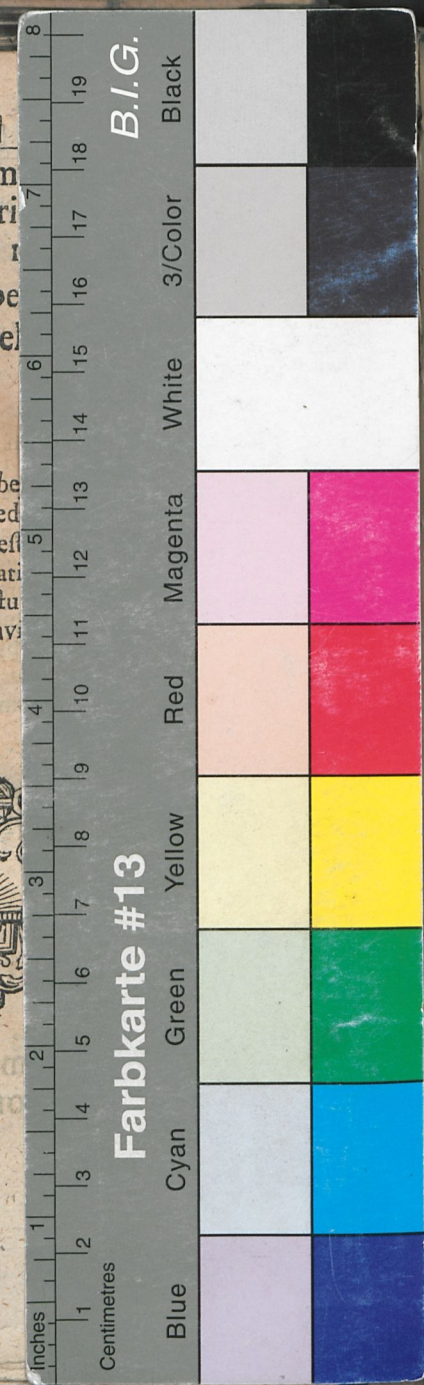
3

DECAS ¹⁷³¹
**DESIDERIO-
RVM IVRI-
DICORVM**

QVAM
PRAESIDE
IO. FRIDERICO WERNHERO, D.
PANDECT. PROF. PVBL. CVR. PROVINC. ET SCABINAT.
NEC NON FACVLT. IVRID. ASSESS.
SVBST.

IN AVDITORIO ICTORVM
NON. DECEMBR. M DCC XXXI.
PVBLICE VENTILANDAM PROPONET
DOMINICVS GOTTLOB FETTER
GORLIT. LVSAT. SVPER.

VITEMBERGAE
LITERIS IOANNIS CHRISTIANI GERDESIL

